

ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ

Μια άγνωστη φωτογραφία του Καρυωτάκη

»Αν και ο αμφιλεγόμενος βιογράφος του Κ.Γ. Καρυωτάκη, ο φιλόλογος Χ.Γ. Σακελλαριάδης διαβεβαίνει επανειλημμένα και καπηγορηματικά ότι τα κατάλοιπα του ποιητή έχουν «αρανισθεί» και ο Γ.Π. Σαββίδης, Ν.Μ. Χατζηδάκης και Μ. Μπτσού, συγγραφείς της Χρονογραφίας του, εικάζουν ότι η δεύτερη έκδοσή της (Αθήνα 1989) δύναται να θεωρηθεί «στην ατέλεια της, τελική», φαίνεται πως η αρχιακή έρευνα είναι σε θέση να φέρει στο φως κι άλλα λανθάνοντα τεκμήρια της βραχείας και τραγικής

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ Β. ΚΟΥΤΚΟΥΛΟΥ

Ζώντης του αυτόχειρα της Πρέβεζας ήτοι άγνωστα ήταν του εντοπίζονται στην Αλεξανδρούπολη, παρότι ο Κ.Γ. Καρυωτάκης δεν πατά ποτέ το πόδι του στο οθωμανικό Δεδέαγατ ή στην απελευθερωμένη μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ακριτική πόλη του Έβρου (1920).

Στην μόνιμη έκθεση του Ιστορικού Μουσείου Αλεξανδρούπολης του «Συλλόγου Αρχαιοφίλων και Πολιτιστικής Κληρονομίας Νομού Έβρου» (<http://www.ismo.gr/>) για την ιστορία της πόλης και της ευρύτερης περιοχής της, που λειτουργεί από τον Ιούνιο του 2011, παρουσιάζεται μία αστρόμαυρη φωτογραφία σε ξύλινο κάδρο από το ιδιωτικό αρχείο του πρών συμβολαιογράφου Χαράλαμπου Καρυωτάκη. Απεικονίζει όρθιο τον ποιητή Κ.Γ. Καρυωτάκη και καθήμενο τον πρώτο του εξάδελφο Κωνσταντίνο Επαμεινώνδα Καρυωτάκη, πατέρα του δωρητή της φωτογραφίας προς το Μουσείο. Φέρει την υπογραφή του Γεωργίου Παναγιώτου, διάδοχου του παλαιού φωτογράφου της Αλεξανδρούπολης Αλέξανδρου Παναγιώτου, ο οποίος προφανώς δεν είναι ο δημιουργός της, διότι - όπως τονίσαμε - τούτη τη πόλη δεν εντάσσεται στον μακρύ κατάλογο των αναγκαστικών ή θελημένων μετακινήσεων του ποιητή. Ο Παναγιώτους απλώς την αντιγράφει και τη μεγέθνει κατά παραγγελία του ιδιοκτήτη της. Είναι τραβηγμένη στην Αθήνα, όταν οι δύο εξάδελφοι και συμφοιτητές στη Νομική Σχολή αποφοιτούν μαζί. Πρόκειται για άγνωστο και αθυσιάριστο φωτογραφικό υλικό, καθώς δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε στην εμπειριατωμένη Χρονογραφία των Σαββίδη - Χατζηδάκη - Μπτσού ούτε στην προγενέστερη ή μεταγενέστερη της αφιερώματα και δημοσιεύματα.

Με δεδομένης ότι ο Κ.Γ. Καρυωτάκης εγγράφεται τον Σεπτέμβριο του 1913 στη Νομική και λαμβάνει το πτυχίο του «υποστάτη την νενομιμένην δοκιμασίαν» στις 11 Δεκεμβρίου του 1917, η φωτογραφία, κατά τη λεγόμενα του μικρανθεύοντος, ενδεχομένως να ανάγεται χρονικά στα τέλη του 1917 ή στις αρχές του 1918. Ωστόσο, συγκρίνοντάς την με τις άλλες δύο γνωστές φοιτητικές φωτογραφίες του, όπου ποζάρει καθισμένος, και οι οποίες χρονολογούνται κατά προσέγγιση την πρώτη στα 1914 ή 1915 και τη δεύτερη στα 1916 ή 1917 (Χρονογραφία, εικ. 2, 5), παραπομένει ότι στην φωτογραφία του Ιστορικού Μουσείου Αλεξανδρούπολης ο ποιητής φυσιογνωμικά ομοιάζει περισσότερο με αυτήν της περιόδου 1914-1915. Η προσεκτική αντιπαραβολή τους δείχνει πως η κόμψωση, το κοστούμι, το κολάρο του πουκαμίσου και το προεξόν μαντηλάκι στην τοστή είναι ολίδια. Μάλλον φορά τα ίδια ρούχα. Επομένως, πιστεύουμε ότι μια ενδιάμεση χρονολόγηση μεταξύ 1915-1916, στη διάρκεια δηλαδή της παράλληλης φοίτησης των δύο εξαδέλφων, είναι πιθανότερη. Εξάλλου εύλογα μπορούμε να υποθέσουμε ότι λόγω της παρέλευσης του χρόνου, ο Χαράλαμπος Καρυωτάκης ίσως να μη μεταφέρει με απόλυτη ακρίβεια τη μαρτυρία του πατέρα του.

Παρομοίως άγνωστος στη σχετική με τον βίο του Κ.Γ. Καρυωτάκη βιβλιογραφία είναι και ο εικονιζόμενος πρώτος του εξαδέλφος Κ.Ε. Καρυωτάκης. Ο Σακελλαριάδης, με ποικίλες ευκαιρίες, ομοιώνει ότι ο παπιός του Καρυωτάκη Κώστας

Ευθυμίουν έχει πέντε σπουδαγμένα στο Πανεπιστήμιο ή στο Πολυτεχνείο αγόρια και δύο καλοπαντρεμένες κόρες: τον νομομηχανικό Γεώργιο, πατέρα του ποιητή, τον μηχανικό στην Αθήνα Δημοσθένη, τον δικηγόρο στην Έβερσα Ανδρέα, τον κηπουρά στην πατρογονική Συκιά της Κορινθίας Επαμεινώνδα, τον δικαστικό στην Σπάρτη Βασιλή, τη χήρα γιατρού Αγγελική Ρέντη και τη χήρα φαρμακοποιού Φωτεινή Κωνσταντινίδη. Ο κατά ένα χρόνο μεγαλύτερος από τον ποιητή Κ.Ε. Καρυωτάκης (Συκιά Κορινθίας 1895 - Αθήνα 1974) είναι παιδί του κηπουρά στην Επαμεινώνδα. Με βάση τις πληροφορίες του

γιου του, ο Κ.Ε. Καρυωτάκης φοιτά στο Γυμνάσιο της Τριπόλης και φιλοξενείται στο σπίτι της οικογένειας Σκάγιαννη, της μητέρας του Κ.Γ. Καρυωτάκη. Σπουδάζει κι αυτός δικηγόρος στη Νομική Αθηνών, κάνει παρέα με τον ποιητή και κατά διαστήματα υποτίθεται ότι συγκατοικεί μαζί του στην Νεάπολη / Εξάρχεια. Εντούτοις, ο Σακελλαριάδης υποστηρίζει πως ο φίλος του μετά τον πρώτο χρόνο της διαμονής του στην Αθήνα, που μπαίνει οικόπεδος στην Ιόνιο Σχολή, μέρικά το πέρας των φοιτητικών του σπουδών και λίγο αργότερα ζει μόνος του σε διάφορες σοφίτες και «παλαιάκια» δωμάτια της Νεάπολης: το 1916 στην οδό Βαλτεσών 14, το 1918 στην οδό Νοταρά 22, και το 1919 μερικές εκατοντάδες μέτρα πιο κάτω από τη Εξάρχεια προς το Μεταδουργείο, στην οδό Φαβιέρου 54. Η τελευταία διεύθυνσή του είναι ταυτοχρόνως και τα γραφεία του σαπιρικού περιοδικού *Η Γάμπα*, από τον Σεπτέμβριο έως τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς. Πάντως, δεν αποκλείεται κατά καιρούς να μένει δίπλα με τον Κ.Ε. Καρυωτάκη σε γειτονικά σπίτια ή σε έκσυριστα δωμάτια μιας κοινωνίστης αυλής. Από την άλλη, η σχέση και πιο σημαντική τους, ανεξάρτητα από το πόσο στενές είναι, αποδεικνύονται αυτόδηλα από την ύπαρξη της κοινής τους φωτογραφίας.

Κατόπιν ο Κ.Ε. Καρυωτάκης, παρασυρμένος από τη δύνη του πολέμου όπως κι ο ποιητής εξάδελφός του, στρατεύεται το 1919 και το 1920 βρίσκεται να υπηρετεί στο στρατοδικείο των Σαράντα Εκκλησιών της Ανατολικής Θράκης. Ο γιος του θυμάται πως στις Σαράντα Εκκλησίες συνεταιρίζεται με κάποιον Ρωμιό δικηγόρο, ονόματι Γκιολμπάλογλου, για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του οθωμανικού δικαίου. Μετά το 1922 πηγαίνει στη Χαλκίδα και σύντομα επιστρέφει στην Θράκη, ύστερα από πρόσκληση του Γκιολμπάλογλου, ο οποίος δραστηριοποιείται πλέον στην Αλεξανδρούπολη. Εκεί γνωρίζει την ανιψιά του Αντώνιο Λεονταρίδη, πλούσιου εμποροχρηματιστή και ευεργέτη της πόλης, Σμαρώ Λεονταρίδην και παντρεύονται το 1929. Κατοικεί μόνιμα στην Αλεξανδρούπολη και ασκεί με επιτυχία το επάγγελμα του δικηγόρου. Στα 1934 εκδίδει την εβδομαδιαία πολιτική εφημερίδα *Θρακικά Νέα*, την οποία μετά από κάποια χρόνια μεταβιβάζει στον δημοσιογράφο Σταύρο Φανάρην. Διατελεί πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Έβρου κατά την περίοδο 1955-1961. Ισαρμένη στην αυτοκτονία του Κ.Γ. Καρυωτάκη (1928), ο Κ.Ε. Καρυωτάκης ανταλλάσσει μαζί την κάρτη του έναντι της Κατοχής, όταν η οικογένειά του καταφύγει στην Αθήνα. Μέσω του εξαδέλφου του, λοιπόν, ο Αλεξανδρούπολης έχει την τύχη να διασώζει στο Ιστορικό της Μουσείο έλαχιστο τεκμήριο της ζωής του αυτόχειρα ποιητή.

[Πληρέστερη και βιβλιογραφικά τεκμηριωμένη ανακοίνωση της αθηναϊστης φωτογραφίας Θανάσης Β. Κούτσουλος, «Μια άγνωστη φωτογραφία του Κ. Γ. Καρυωτάκη», Μικροφιλολογικά 33, σ. 37-40.]

Ο Θανάσης Β. Κούτσουλος είναι διδάκτορας Νέας Ελληνικής Φιλολογίας και διδάσκων στο Trakya Üniversitesi (Edirne - Τουρκία)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ Πέτρος Βραίλας - Αρμένης

200 χρόνια από τη γέννησή του

Με αφορμή τη συμπλήρωση δύο αιώνων από τη γέννηση του επιπαντήσιου φιλοσόφου, πολιτικού και διπλωμάτη Πετρού Βραίλα, οι Τομείς Φιλοσοφίας των Τμημάτων ΦΠΨ των Πανεπιστημίων Αθηνών και Ιωαννίνων, το Κέντρο Ερεύνης και Εκδόσεων Νεοελληνικής Φιλοσοφίας και η Ανωγενωστική Εταιρεία Κερκύρας, έναντι των εργασιών του Συνεδρίου, το οποίο θα πραγματοποιηθεί στο κτήμα «Κωστής Παλαμάς» του Πανεπιστημίου Αθηνών (Ακαδημίας 48 και Σίνα) θα γίνει την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου στις 17.00 και θα ολοκληρωθούν την επομένη, Παρασκευή 31 Ιανουαρίου, 10.00-21.00.